

Publicerad 2012-01-01 12:39 av Georg Möller

Svunna tider andas än

Se ett gräddlaserat frostnypet gräs mot det nakna trädets grenmosaik. Se hur stålullskronor lyfter kajors musik i himlavalvets obefintliga fadäs.

Senockens krackelerade iskäppar där ni gå över blank kristallpöl. Känn kylans förtret snudda din hjässa och bevittna själamoln ur vinterläppar.

Känn krispig frostbiten atmosfär och se det horisontella ljuset blända och tvinga hat och förtryck på sin ända, på väg nerför ditt hjärtas sköra artär.

Känn värmen från en sprakande brasa, tina dina vinterstinna fingrar och känn hur trygghetens flammor sig slingrar runt kropp och själ att mota själens fasa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Georg Möller med Poeter.se id #40200 innehar upphovsrätten